

ACEST PROFUND

SENTIMENT ...

Am fost, într-o iarnă aspră, acum câțiva ani, mărtoșul unei modeste și patetice explozii de dragoste pentru copii, într-o împrejurare tragică, pe care n-am s-o uit cîte zile voi trăi. Călătoream în cursa muncitorească de la Reșița la Caransebeș, într-unul din acele trenuri locale pline de oameni în haine de lucru, cu obraji înnegriți de cărbune și uleiuri grase, cu miinile bătucite și cu privirile împăienjenite de somn și oboseală. Unii dormeau cu ceafa rezemată de spetezele banchetelor, alții sporovăiau încet, povestindu-și întâmplări mai vechi și mai noi prin care trecuseră, iar alții jucau „șeptică”, minulind cu o pasiune copilărească niște cărți soioase, cu desenele și cifrele aproape ilizibile. Atunci, într-una din micile gări, s-a urcat în vagon, aducînd ceva din gerul și vitornișa de afară, un grup de trei femei. Una dintre ele ținea în brațe un copil înfășurat în șaluri și cojoace. Era un vagon constituit dintr-un singur compartiment și, prin aerul disperat cu care cele trei femei se urcaseră în tren, prin figurile lor îngrijorate, ca și prin fețel

agilat în care își vorbeau, ele au atras imediat atenția tuturor. Copilul înfășurat în șaluri avea trei ani și era bolnav de bronhopneumonie. Femeia ce-l ținea în brațe era mama copilului. Cealaltă, bătrînă, cocirjată de ani, era bunica băiatului. A treia femeie, tină, îmbrăcată într-un dolman îmblănit, pe cap cu o căciulă cu clape și cu cizme de cauciuc în picioare, cam firavă pentru îmbrăcămintea bărbătească și aspră ce-o purta, era doctorișă. Mergeau toate trei să ducă hăiețelul la spitalul din Caransebeș. Mașina „Salvării” se împotmolise în troienele de zăpadă și, neavînd încotro, luaseră trenul. Și acolo, în fața ochilor noștri ulmiți, s-a petrecut una din acele superbe încheștări omenești care ne fac să așezăm pe fruntea eroilor cununa celor mai frumoase elogi. Copilul se afla, evident, într-o primejdie de moarte. Avea dese crize și, în

Petru VINTILĂ

(Continuare în pag. 4-5)

APUȘILOR

mai târziu. Acum ascultați
pătrată care se cheamă —
at — pikup, începe să curgă
ste a caprei' cu trei iezi, cu-
lui cel viclean, care, pină la
nit pedeapsa.
hide dulapul. Dulapul aces-
vrăjit. Cite nu sint în el
rată din care degete micuțe
ere și pere și prune, și cite
Lup a făcut chiar o sfeclă.
sfeclă. I-a povestit mama
pe cimpul cooperativei sute
le, coșuri pline de tot, de
amioanele. — Degeaba zici
o sfeclă nu se pot face bom-
Bomboanele se fac din
ul din sfeclă. Dacă nu mă
pe Elenuța Bunea, ori pe
șan că și mamele lor tot
nea are altă treabă. Du-
și arată comorile și ea nu-și
de acolo. Uite-i pe Marti-
cel isteț, rățușca neascultă-
rca, dovleacul cel îngîmfat
care în fiecare duminică
fac năzbitii și apoi se cu-
pe scenă, la căminul cul-
ăpușilor e atît de mare că
tori n-au cum să bage de
artinel a fost un jerseu,
șal, baba Hirca — o bluză...
elul. E recreație. Soarele e
scriem octombrie. Grădina
e flori. Nisipul e imbiator și
din el case și cetăți, ori

grajduri lungi ca ale coperativei. Leagă-
nele sint asaltate, mai cu seamă de grupa
mică, iar cei mari, dînd dovadă de „matu-
ritate”, cedează locurile.
Lucrul cel mai minunat la casa păpuși-
lor este însă pregătirea pentru serbare. Da,
serbarea! In universul mic al grădiniței
din Daneș serbarea a devenit ceva ce mo-
bilizează și inflăcărează.
— Ionele, dacă o mai tragi de codițe pe
Marioara nu mai spui poezia la serbare!
Vor veni și părinții la serbare, să-și audă
odraslele spunînd poezii, ori să-i vadă în
chip de zine, pitici, cosinzene și feți fru-
moși, ori vai, chiar ca baba Cloanța. Se va
ridica cortina și la teatrul de păpuși, iar
ființele acestea de cîrpă — create cu dra-
goste multă, multă, de Agripina Suciu —
vor începe să vorbească, să spună lucruri
frumoase și cu haz, întotdeauna pline de
înțeles. Despre serbare se va vorbi încă, iar
mamele vor fi mindre de cite au învățat
copiii lor, în timp ce ele au cules porumbul,
au dezgropat cartofii, au lucrat în grădină
și au făcut cine știe ce altă treabă în coope-
rativă. Și muncesc fără grijă știindu-i sub
supravegherea Agripinei Suciu, de șase ani
educatoare la Daneș și a mai tinerei sale
colege Rosemarie Brechner.
Iar cînd anii se vor împlini și-i vor duce
la școală, vor vedea cum jocurile din casa
de păpuși s-au transformat în calități
foarte utile: numărarea jucărilor — în știin-
ța numerelor, jocul de-a broașta și barza —
într-un spor de sănătate, teatrul de
păpuși — în calități morale...

E. MARTIN

MINUSCULĂ

Soarele și-a frînt crengile de lumină...
Fereastra cerului, parcă-i dată cu
motorină.
Vîntul, — slobozit poate dintr-un
prîdvor
Piaptănă bărbile de păduri ale
munților.
Norii, — ca niște turme de berbeci
Își scapără cremenea coarnelor seci.
Și revarsă oceane de rouă :
Plouă.

Dan CONSTANTINESCU

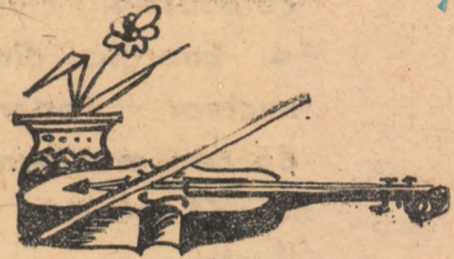
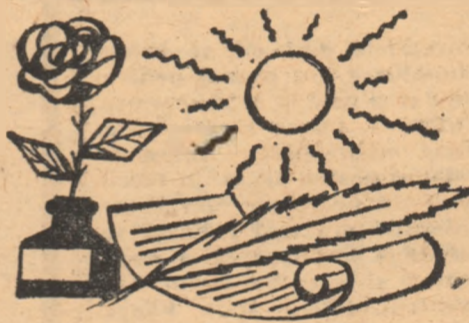
ÎMPLINIRE

Eu sint născut din chinuri și din dor,
Și-s plămădit din șoapte și suspine.
Părtaș am fost durerii tuturor
Și dorul tuturor l-am strîns în mine.

L-am drămuț în tainice unghere,
Ca pe-o comoară l-am purtat în ani,
Păstrînd întregă — dirza lui putere
Ce-anfrînt în focul luptei pe dușman!

Și azi s-a ridicat pe-nalte creste
Puterea cea din brațe obidită
Iar eu, poet al vremurilor aceste,
Cînt visurile țării împlinite.

Viorel COSMA

SENTIMENT

COMUN

Primăvara pădurea dăruie oamenilor
Odată cu neliniștea zăpezilor
Verdele entuziasmant al tinereții.

Vara pădurea dăruie oamenilor
Odată cu cîntecul privighetorilor
Odată cu împlinirea ramurilor
Sentimentul păcii.

Toamna pădurea dăruie oamenilor
Odată cu ruginiul frunzelor
Odată cu foșnetul lor
Ceva din cîntecul haiducilor.

Iarna pădurea dăruie oamenilor
Odată cu sărbătoarea brazilor
Odată cu dilatarea zilelor
Inmugurirea albă a noilor iubiri.

Pădurea și oamenii au cîntece comune.
Pentru asta pădurea lăcrimează
Cînd își dăruie lemnul ei.
Pentru paturi de puști
Pentru cirje și coșciuge.
Pentru asta pădurea își adie frunza
În ritmul bătăii inimii mele
Cînd își dăruie lemnul ei
Pentru viorile cîntecelor noastre.

Pădurea și oamenii au sentimente
comune.

Ion AGRIPINA

Vizionați filmul

Călătorul cu bagaj

O producție a studioului M. GORKI

Scenariul : Vladimir JELEZNIKOV
Regia : Ilia FREZ

Imaginea : Mihail KIRILLOV
Muzica : Nikolai IAKOVLEV

Cu : Volodia KOSTIN, Ljudmila HITIAEVA, VI. ZEMLIANI-
KIN, Mihail PUGOVKIN, Viktor AVDUŠENKO

malului patruped
il a înlesnit ana-
de dinainte ale
omului. Au pu-
re și acele ex-
în care cuvîntu-
ostituit termenul
ajul „familiar” ;
chiar cu sens de-
pe mine !...”

năna veche, cu-
i forma de sin-
l de labă. În a-
și Dimitrie Can-
sau roman alego-
că vorbește, la
brînca leului —

pare — mai ales
numai sub for-
deosebire în ex-
gurat. Iată-l, bu-
a forță sugestivă,
fect artistic, în
ect dintr-o luptă
ecsandri în poe-
va Roșie: „Mulți
rupți, morți, că-
zbor și-ajung în
adînci” și iată-l,
sușiri identice, în
re începe poezia
Arghezi Testa-
asa drept bunuri,
it un nume adu-
seara răzvrătită
răbunii mei pină
și gropi adînci. /
ei pe brînci, / Și
urci te-așteaptă /
o treaptă”.

MIHĂESCU

CENTRALE ATOMO- ELECTRICE

- Ce vom face când nu vom mai avea combustibili clasici?
- Energia dintr-un gram de combustibil nuclear = energia din 3000 kg cărbune de cea mai bună calitate.
- O scurtă „excursie” într-un reactor nuclear.

Omenirea consumă din ce în ce mai multă energie. Noile uzine și fabrici, orașele ce răsar și se extind cu repeziune, modernele obiective industriale, transporturile și programele de explorări spațiale necesită cantități imense de carburanți. Până nu demult, aceștia au fost asigurați din rezervele clasice: cărbunele, țițeiul și gazele naturale. Cu peste zece ani în urmă însă pe arena bilanțului energetic, a apărut o nouă formă de combustibil: cel nuclear.

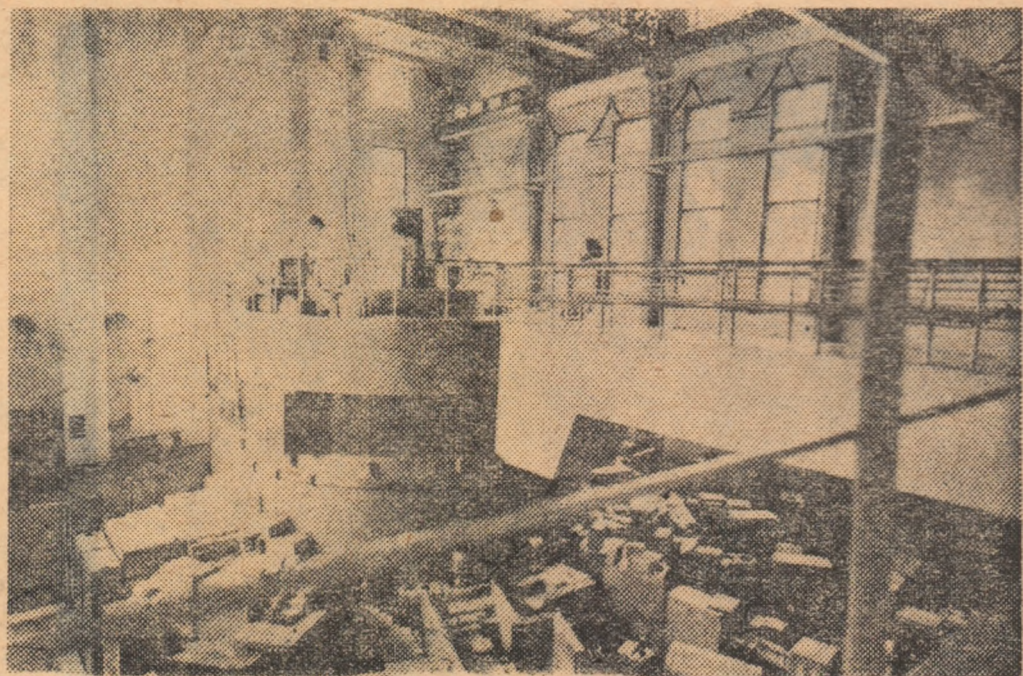
De la 5000 la 200000000 kW

Dacă în 1954 exista o singură centrală atomoelectrică cu o putere modestă de 5000 kW, în prezent funcționează zeci de asemenea centrale electronucleare în U.R.S.S., Franța, S.U.A., Anglia și în alte țări, având puteri electrice de peste șapte milioane de kilowați. Pentru anul

1980 se prevede o extindere a rețelei de centrale atomoelectrice totalizând o putere de circa 200 000 000 kW, ceea ce reprezintă cam 20 la sută din toată puterea instalată în lumea întreagă. În această cifră intră și cele 2 000 000 kW electronucleare de care va dispune țara noastră în 1975 în urma aplicării Directivelor Congresului al IX-lea al P.C.R. Toate acestea înseamnă că în aproximativ un sfert de secol de la apariția primei atomocentrale, puterea ce revine noilor unități va crește de la mai puțin de 1 la sută la circa 20 la sută.

Cum se explică această creștere uluitoare?

În primul rând dezvoltarea impetuoasă a bazei tehnico-materiale a omnirii necesită din ce în ce mai multă energie, care nu va putea fi asigurată pe baza combustibililor clasici. Aceștia, într-o bună zi se vor termina. Astfel, unii afirmă că peste câteva sute de ani nu vor mai exista țiței și gaze. Dar chiar dacă nu vom aștepta până la

Sala reactorului de la Institutul de Fizică Atomică al Academiei Republicii Socialiste România

completa lor epuizare, o parte din combustibili ca țițeiul, gazele și, parțial, chiar și cărbunele, o dată cu perfecționarea metodelor industriei chimice, sînt tot mai des folosiți ca materii prime pentru obținerea diferiților compuși sintetici. Arderea lor în cazane, într-un viitor apropiat, ar însemna o adevărată nesocotință.

Dacă la toate acestea adăugăm comoditatea în exploatare, avantajele de transport al combustibilului nuclear — din care un gram eliberează tot atîta energie ca și 3000 kg cărbune de cea mai bună calitate — scăderea substanțială a costului de kilowatt-oră de proveniență nucleară, ne dăm seama de ce viitorul aparține centralelor atomoelectrice.

Cum funcționează o centrală atomoelectrică

O centrală electronucleară (sau atomoelectrică cum i se mai spune) este asemănătoare cu o centrală termică obișnuită, cu singura deosebire că în locul cazanului este folosit un reactor nuclear, care constituie izvorul de căldură. Așadar, în primul rând trebuie să vedem ce se petrece în acesta. Se știe că orice element este alcătuit din atomi, care sînt formați dintr-un miez central — nucleul — încărcat pozitiv și un număr de particule negative: electronii. Atomii diferitelor elemente se deosebesc unii de alții prin numărul de electroni și greutatea nucleului. Astfel, elementul natural cel mai greu cunoscut, uraniul, are un nucleu cu 92 de sarcini electrice pozitive în jurul căruia se mișcă tot atîția electroni negativi.

Nucleul este cu mult mai masiv decît toți electronii luați laolaltă. Cercetările oamenilor de știință au scos însă în evidență faptul că și nucleul e compus din niște particule: protoni și neutroni. Pri-

mii sînt purtătorii sarcinilor electrice pozitive, iar cei din urmă sînt neutri. Aceste particule sînt ținute împreună prin intermedii unor forțe de o intensitate colosală: forțele nucleare.

Unele nuclee au o natură năvălășă. Ele se pot dezmembra spontan (de la sine) sau forțat, adică pot fisiona în cursul acestui proces se emite o energie extraordinară. Pentru a realiza acest proces se adună o cantitate suficientă de combustibil (uraniu de exemplu) și cu ajutorul unei surse de neutroni se realizează fisionarea. Neutronii eliberați din fiecare act de fisionare vor despica mereu alte nuclee. Are loc un fel de reacție în lanț în urma căreia se elaborează o cantitate uriașă de energie. Dacă nu se iau măsuri de precauție prin influențarea din afară, (controlul reacției), atunci fenomenul se petrece brusc și este însoțit de o explozie nimicitoare ca în cazul bombelor atomice. În reactoare, însă, nu se ajunge la asemenea situații. Numărul neutronilor, și ca atare intensitatea procesului, se reglează, iar căldura rezultată se preia de către un agent de răcire, care pune în mișcare — direct sau indirect — turbinele. În urma fisurării apar resturi de nuclee sfărîmate, toate foarte active, emițătoare de radiații periculoase pentru organismul omului. Pentru ca tehnicienii care lucrează la reactor să fie feriți de efectul dăunător al radiațiilor rezultate, reactoarele nucleare au pereți groși de protecție de oțel, fontă și beton.

În rest centrala atomoelectrică seamănă cu una obișnuită, cu deosebirea că lipsesc mormanele de cărbuni sau alți combustibili obișnuiți, aceștia fiind înlocuiți cu bare de uraniu ce ocupă loc puțin și pot să asigure funcționarea unui asemenea obiectiv ani de zile.

Ing. fiz. Theodor TAUTH

Decretul pentru reglementarea intreruperii cursului sarcinii este un act de mare importanță pentru întărirea sănătății poporului. Intreruperea cursului sarcinii aduce după sine grave urmări asupra sănătății femeii și a copiilor. Nu numai sfera genitală dar întregul organism are de suferit de pe urma actului brutal, care este avortul provocat, chiar cînd acest lucru se face cu maximum de competență. Am avut adesea oca-

Chiuretajele sînt cit se poate de dăunătoare, nu numai pentru femeie dar și pentru copiii care se nase ulterior. La un moment dat statistica mortalității infantile din raionul nostru arăta un lucru cu totul de necrezut. Mortalitatea infantilă era mai ridicată în orașele Blaj și Copșa Mică decît în comune și sate. Noi avem sate ca Broșteni, Idicium, Daia, Făget, Cheslăr, Tăuni, Buia, Petiș și altele unde mortalitatea infantilă pe o mare perioadă de timp se menține la zero sau aproape zero. Brigăzi de medici din raion au studiat la fața locului, această situație, au consultat sute și sute de femei, sute și sute de copii. Concluzia la care s-a ajuns a fost că în comunele care au prezentat o stare a sănătății înfloritoare atît a mamelor cit și a copiilor, chiuretajul este un lucru aproape necunoscut; tradiția poporului care vede în copil sensul și bucuria vieții este păstrată aici cu strășnicie. Așadar, se adevărește în mod științific și la noi că sănătatea copiilor depinde înainte de toate de sănătatea mamei. Concluziile acestea ale brigăzilor de medici, noi le prelucrăm acum la așa-zisele școli ale mamei, înființate pe lingă toate cele 17 circumscripții sanitare rurale și patru urbane cite sînt în raionul nostru. Doctori ca Joița Ciortea (Seica Mare), Mircea Deac (Dirlos), Ernst Klaus (Valea Viilor), surori medicale Sofia Lasner (Rîchiș), Ana Coloji (Alma), Ana Schuller (Tăuni), Iohana Ludwig (Seica Mare) și alții în conferințe în cadrul căminelor culturale și la stațiile de radioficare, inițiază convorbiri cu mamele, întocmesc fotomontaje, urmărind prin această activitate să facă din circumscripțiile respective focare de educație sanitară a populației.

Dr. Ioan CÎMPEANU
medic șef al raionului Mediaș
regiunea Brașov

SĂNĂTATEA MAMEI — SĂNĂTATEA COPILULUI

zia să consult femeii suferind de boli de stomac, de ficat, de rinichi. La o analiză mai atentă s-a văzut că ele au dobîndit aceste boli fiindcă luau diverse medicamente sperînd într-un avort spontan, dar nereușind decît să se facă invalide pe viață. În raionul nostru s-au întîmplat și două cazuri grave: două femei au murit la naștere. Anchetetele au stabilit că doctorii au făcut tot ce le-a stat în putință ca să le salveze, dar medicina s-a arătat neputincioasă în cazurile amintite fiind vorba de femei care au practicat înainte nenumărate avorturi.

ACTUALITATEA ȘTIINȚIFICĂ

NOI LINII DE ORZ DE TOAMNĂ

La Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice (I.C.C.P.T.) Fundulea au fost create, în ultimii ani, noi linii de orz de toamnă — F 339/60 și F 324/60, care omologate ca soiuri au căpătat denumirea de INTENSIV 1 și, respectiv, PRODUCTIV 1.

INTENSIV 1 (F 339/60) este un orz tipic de toamnă, ale cărui principale însușiri biologice sînt: productivitatea, precocitatea, rezistența la cădere și la ger. În culturile comparate efectuate la Fundulea, producția medie pe patru ani a acestui nou soi de orz a fost de 4400 kg/ha, cu un spor de 600 kg față de soiul maritor Cenad 345.

PRODUCTIV 1 (F 324/60) are și el aceleași

principale însușiri biologice ca și INTENSIV 1. E un soi de orz ce poate fi semănat atît toamna cit și primăvara. Producția medie dată de el pe patru ani a fost de 4450 kg/ha, deci cu 650 kg mai mult decît a soiului Cenad 345.

Aceste soiuri au fost cultivate în cursul acestui an pe suprafețe întinse.

TINEREȚE FARA BATRÎNEȚE

Un biolog sovietic a descoperit în adîncul mării niște viețuitoare inferioare, a căror diviziune celulară este nepuizabilă. Datorită acestui fapt, organismele respective rămîn multă vreme tot tinere.

În prezent, biologul sovietic încearcă să descopere legile care acționează asupra acestui proces de diviziune celulară, pentru a vedea dacă aceste legi n-ar putea fi făcute să acționeze cumva și asupra omului. În cazul că acest lucru se va dovedi realizabil el ar putea permite prelungirea ti-

neretii omului cu câteva zeci de ani, știut fiind faptul că principala cauză a îmbătrînirii tuturilor viețuitoarelor — și prin urmare și a omului — este încetarea diviziunii celulare.

CAFEAUA DĂUNEAZĂ ORGANISMULUI

După părerea profesorului vest-german Wolfram Ostertang, cafeina are proprietatea de a provoca țesuturilor de reproducere ale organismului uman modificări asemănătoare cu cele pe care le cauzează radiațiile. El a demonstrat că absorbția a trei cești de cafea pe zi are urmări neplăcute asupra organismului femeilor însărcinate, putînd provoca mutații sau schimbări ale celulelor genitale.

Cronica internațională

ROMANIA LA O.N.U.

Cea de a 21-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. și-a deschis lucrările la 20 septembrie a.c. În cele cinci săptămâni, scurse de atunci, delegația țării noastre, condusă de tovarășul Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, a desfășurat o vie și rodnică activitate care a fost apreciată favorabil de numeroase ziare și agenții de presă de peste hotare. Amintim, pe această linie, întâlnirile pe care șeful delegației române și alți membri ai delegației le-au avut cu miniștrii afacerilor externe ai Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii, Marii Britanii, Finlandei, Austriei, Etiopiei etc. Aceste contacte au prilejuit schimburi de vederi utile într-o serie de probleme ale vieții internaționale actuale, probleme aflate pe ordinea de zi a sesiunii Adunării Generale a O.N.U. și problema privind relațiile bilaterale dintre țara noastră și alte state. O impresie deosebită a făcut, în special, întâlnirea celor 9, coautori ai „rezoluției europene” cum este numită pe scurt rezoluția: „Acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între state europene aparținând unor sisteme social-politice diferite”,

inițiată și prezentată, anul trecut, la cea de a 20-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. de către țara noastră și alte 8 state europene. Referindu-se la acest eveniment în articolul „România dă exemplu de bun vecin” ziarul englez The Guardian scrie între altele: „România a fost forța motrice a ședinței din 4 octombrie... S-a apreciat că securitatea europeană se întemeiază mai bine pe stabilitate politică decât pe putere militară”.

Țara noastră își aduce o contribuție de seamă și la îndeplinirea programului O.N.U. pentru dezvoltare, program ce urmărește ajutorarea țărilor în curs de dezvoltare. „România — a spus Gheorghe Diaconescu, reprezentantul permanent al țării noastre la O.N.U. — apreciază importanța asistenței tehnice acordată prin acest program pentru sprijinirea eforturilor depuse de țările în curs de dezvoltare în procesul dezvoltării lor economice și sociale, pentru a-și asigura independența politică prin independență economică, pentru a realiza astfel progresul și bunăstarea dorită”.

Cuvântarea rostită la Adunarea Generală a O.N.U. de tovarășul Corneliu Mănescu, constituie, la rîndul ei, un document de mare însemnătate pen-

tru normala desfășurare a activității de viitor a Națiunilor Unite. Ocupându-se de războiul din Vietnam, șeful delegației române a condamnat agresiunea imperialiștilor americani împotriva eroicului popor vietnamez și a arătat că pentru rezolvarea situației grave în Vietnam există o singură cale: „Statele Unite ale Americii trebuie să pună capăt agresiunii din Vietnam, să înceteze bombardarea Republicii Democratice Vietnam, să recunoască Frontul Național de Eliberare, reprezentantul poporului din Vietnamul de sud, să aplice cu strictețe acordurile de la Geneva cu privire la Vietnam”. În cuvîntarea sa, ministrul afacerilor externe al țării noastre a insistat asupra necesității restabilirii drepturilor legitime ale R.P. Chineze atît la O.N.U. cît și în celelalte organisme internaționale; s-a pronunțat pentru admiterea în rîndul Națiunilor Unite a Republicii Democratice Germane și a altor state, arătînd că Organizația Națiunilor Unite nu poate avea un caracter cu adevărat universal atîta vreme cît un sfert din populația globului nu e reprezentată la Națiunile Unite.

În timp ce ministrul de externe al României își rostea discursul, în sală se aflau reprezentanții majorității statelor membre ale O.N.U., lucru puțin obișnuit în zilele cînd comitetele și comisiile Organizației Națiunilor Unite își țin ședințele paralel cu dezbaterile din Adunarea Generală. De asemenea, numeroase agenții de presă, corespondenți de ziare au transmis, imediat, una după alta, părți ale cuvîntării șefului delegației țării noastre. Reprezentanții permanenți la O.N.U. ai țărilor din Europa răsăriteană au căzut

de acord să sprijine candidatura tovarășului Corneliu Mănescu la președinția celei de a 22-a sesiuni a Adunării Generale. Toate acestea sînt o dovadă în plus a prestigiului internațional de care se bucură țara noastră pe toate meridianele și paralelele globului.

Activitatea rodnică desfășurată în ultimul timp la O.N.U. de delegația noastră la acest important organism internațional demostrează, cu tărie, că la baza politicii externe a partidului și guvernului nostru se află prietenia, alianța și colaborarea cu toate țările socialiste; eforturile susținute pentru a extinde relațiile cu toate țările, indiferent de orînduirea lor socială, apărarea suveranității naționale. Pronunțîndu-se pentru stabilirea de relații de colaborare între state, partidul și guvernul nostru consideră — așa cum a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R. la recenta Plenară a C.C. al P.C.R. — că, condiția esențială pentru stabilirea de astfel de relații între state „este respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta, corespunzător voinței și aspirațiilor sale vitale, a principiilor independenței și suveranității naționale, egalitatea în drepturi și neamestecul în treburile interne”.

Militînd activ pentru rezolvarea în spirit constructiv a tuturor problemelor internaționale, țara noastră își aduce o contribuție de preț la întărirea relațiilor între popoare, la apărarea păcii în lume.

S. LAZĂR

Peste 140 autoturisme de diferite mărci au fost atribuite de la începutul anului la

„LOZ IN PLIC“

De menționat că numai în comuna Ardușat, raionul Somcuța Mare, regiunea Maramureș, au fost cîștigate în ultimul timp trei autoturisme de către: un țăran cooperator, un pădurar și un salariat O.C.L.

În rest și-au mai ridicat autoturismele cîștigate participanți din Galați, Brașov, comuna Borzești, raionul Săveni, regiunea Suceava, Odorhei, Tg. Mureș, Craiova și comuna Porumbacul de Sus — Sibiu.

Peste 100 cîștiguri a 20 000 și 10 000 lei au obținut cîștigători din Ploiești, București, Iași, Constanța, Tg. Jiu, Tirnăveni, Craiova, Tîrgoviște, Brașov, Timișoara, Galați, Focșani, Baia Mare etc.

Oriunde vă aflați, jucați la „LOZ IN PLIC“.

ADMINISTRAȚIA ASIGURĂRILOR DE STAT

încheie cu membrii cooperativelor agricole de producție, asigurări facultative paușale, care prezintă numeroase avantaje.

Printr-un singur contract de asigurare și în schimbul plății unei prime convenabile, sînt asigurate animalele, bunurile din gospodărie, precum și asiguratul, pentru cazurile de accidente.

Asigurarea se poate încheia pe termen de un an sau pe șase luni.

Aceste asigurări se pot încheia prin agenții de asigurare, responsabili cu munca ADAS, sau direct prin inspectoratele ADAS

LISAVETA SE „ODIHNEȘTE“

Către seară, Manole și nevastă-sa Lisaveta s-au înapoiat acasă de la cooperativă. Astăzi au avut spor, nu glumă. Manole a lucrat la atelier, iar Lisaveta, ca de obicei, la vaci, la grajduri. Nu-i ușor să te înțelegi cu o vacă, fie chiar de rasă, darmită cu 20. Ba cu vacile încă o mai scoți la capăt, că-s ființe mai așezate, dar ce te faci cu vițelii?... Aștia nu știu nici de frică, nici de vorbă bună. Așa că Lisaveta a venit acasă tare ostenită.

— Sint obosită, Manole, glăru-i ea. Astăzi vreau să mă culc mai devreme.

— Sigur, odihnește-te. Eu nu mă culc. Mai am treabă.

— Dar ce ai de gând să faci?

— Dau o raită pînă la bufet să mai schimb o vorbă cu a lui Axinte și cu Vasile, cu alde Grigore. Tu stai liniștită acasă și odihnește-te. Dar pînă una alta, ai grijă să mîncare păsărilor, că ești frunțașă și acasă, nu numai la cooperativă.

— Atunci, ajută-mă, bărbate, să hrănim păsările împreună.

— Ei asta! Care va să zică la cooperativă poți hrăni singură 20 de vaci și acasă, la opt găini, ai nevoie de ajutor! Halal frunțașă!

Manole, luîndu-și din cuier scurta și-o aruncă pe umeri și adăugă:

— Și după ce te mai odihnești, vezi și ce-i cu porcul. Nu-i bine să bagi zizanie între animale. Cît o fi el de porc, dar cînd o băga de seamă că de păsări îngrijești și de el nu, o dată îl vezi că începe să slăbească! Și de Crăciun, în loc de slănină, o să mîncăm numai șorici.

— Manole, ce-ar fi să hrănești tu porcul?...

— Dar cine ți-a spus, soro, să-l hrănești?... Trebuie doar să-l speli și să cureți cocina în care stă. De hrănit, lasă pentru mai tirziu, după ce te odihnești.

Și Manole dădu să iasă. În prag se răzgîndi și se întoarse:

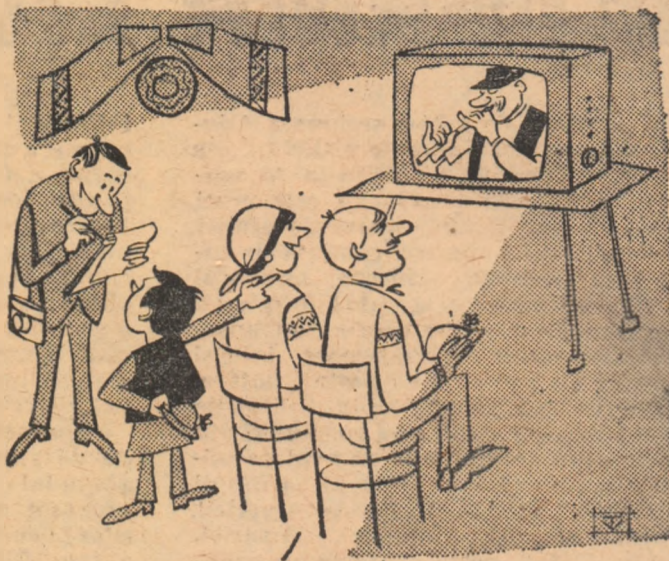
— Sau dacă vrei, du-te la tușa Maria, roag-o să-ți împrumute măturoidul cel mare să măture puțin curtea, că nu mai țin minte de cînd n-am mai măturat-o.

— Păi n-ai cum să ții minte fiindcă de măturat, eu am măturat-o.

— Ei lasă, măi femeie, nu te mai supăra și tu pentru un fleac. Nu înțeleg ce fel de frunțașă ești tu, cînd te tocmești pentru fiecare treabă? Vrea bărbatul să bea un păhărel la bufet cu tovarășii de muncă și nevasta nu-i îngăduie!...

— Ți-am spus eu că nu-ți îngădui?...

— Te cred. Dacă-o hrăni eu păsările, dacă-o hrăni eu porcul, dacă o să-i curăț eu cocina, dacă o să mătur eu prin curte, cînd mai merg la bufet? La miezul nopții?... Că doar e muncă, nu glumă! Pe cînd așa, eu dau acum o fugă la bufet, mă-ntîlnesc cu Axinte și cu ceilalți, iar tu termini treaba și pe urmă ai tot timpul să te odihnești înainte de a face curățenia și prin casă, că doar n-o să-mi ceri mie lucrul ăsta!... Zău m-ai supărat, nevastă... Ei, uite, eu nu te mai țin de vorbă, că vreau să termini mai repede și să te culci devreme. Vino să te sărut, nevastă! Așa... acum cereți iertare că m-ai supărat... și să n-ai grijă, că nu te uit. O să ciocnesc un păhărel și pentru tine...

— Bunicul tău nu e acasă?
— Ba da! Cîntă din fluier.

Desen de V. TIMOC

FLUIERUL

Fluierul micuț, de soc,
Sus pe deal, doinea cu foc,
Tri-li-li și lui-lui-lui,
Cum se cîntă-n legea lui.
Cînd fu cîntul mai avan,
Se ivi un orășean
Care se-abătea pe-aici,
În concediu, la bunici,
Și, să-i curme tot elanul,
Zice, mîndru, orășeanul:
— Taci măi, băț cu găurele
Nu te mai răsti la stele
Că e loc aici, sub lună,
De o muzică mai bună.
Stai matale binișor
Să-ți cînt eu din tranzistor.

Dar sucind, fălos, butonul
Ca să potrivească tonul,
Din cutie, mai iabras,
Se-auzi alt fluieraș
Văr cu cel de-aici, din sat,
Și ajuns... laureat.

Tîlcul, dacă nu vi-i clar
E cu... cîntec (popular!)
Tocmai bun de ascultat
Pentru insul „rafinat“
Ce descinde din popor
Dar arată tuturor
Că nu poate să-ndrăgească
Doina noastră românească.

Asta și din fluier vrea
„Samba“, „Twyst“ și „Cea-cea-
cea“.

Stelian FILIP

BALONUL

Se născu din glumă,
Un balon de spumă —
Culori i-a și pus
Soarele de sus.
Plin de-nfumurare,
Zise atunci balonul,
Îngroșîndu-și tonul:
— Nu cumva sint oare,
Descendent din soare?
Nevrînd să priceapă,
Că-i săpun și apă,
Se umflă mai tare.
Căzu picătură,
Jos în bătătură...
Și păru apoi,
Un strop de noroi.

Elena POPESCU
corespondent

VULPEA VEGETARIANĂ

Se căina o vulpe, în poiată,
Cu laba prinsă-n clește de capcană:
— Venii la voi cu gînduri de surată!
Mă știți, de mult sint vegetariană.

M-am pocăit de carne, nu vreau fulgi;
In vizuină am ridichi, salate,
Mărar uscat mi-am adunat în pungă
Iar de la moară mi-am adus bucate!

— De-acu te credem — prinse glas un pui. —
Ești vegetariană precum spui,
Dar vai de noi, cu gîndu-ți de surată,
De nu ți-ar fi cea labă ferecată.

N. CHIRA
corespondent

I. AVIAN

BILETUL DE LA MĂMICA

— „Un kg. zahăr,
două de orez... 200 gr.
cafea, un kg. făină...
și ai grijă ca hotomanul
ăla să oîntărească bine...
(Din „Paese Sera-Roma“)

